

накажатъ съ смъртъ, чрѣзъ обѣсване. Въ тота врѣме, когато щѣли да обѣсжатъ Стефана, дяволътъ дошълъ съ едно магаре на-товарено съ два пълни коша скъсани царвули. Стефанъ си помислилъ, че дяволътъ иде и тоя пжтъ да му помогне, като туря кошоветъ да стъпи натѣхъ; но това не излѣзло тѣй. Дяволътъ се запрѣлъ прѣдъ бѣсилницата и рѣкалъ на Стефана: «Ви-дишь ли, Стефано, това сж царвудитѣ, които съмъ скъсалъ, до гдѣто те докарамъ на това мѣсто!» Стефанъ чакъ сега раз-бралъ, че неговитѣ родители го учили на добро, но вече било късно. На издѣхване едвамъ сварилъ да изговори тѣзи думи:

«Клѣта му душа проклѣта,
Който майка си не слуша,
Майка си още татка си!»

Н. П. Гюдяевъ.

КУЧЕШКА ДРУЖБА.

(БАСНЯ).

Въ дворътъ прѣдъ готварницата на една къща, сѣдѣли двѣ кучета и се грѣжли на слънцето. Тѣхната работа била да пазятъ къщата и готварницата отъ чужди хора и отъ кучета, но като нѣмало такива, тѣ безгрижно си игражли и боряли едно съ друго.

— Колко хубаво е да бждемъ двамата приятели и да се не караме! Казало едното куче на другото.

— Да, и азъ това искамъ, отговорило другото. Намъ е много по-добрѣ да живѣемъ съдружно и да си помагаме единъ другиму.

— Добрѣ, отъ сега на татѣкъ ние сме вече приятели и